

הם באו משני עברי הגשר - במעשה סימלי ראשון מסוגו

שתי גדות לירדן

זוהי זה אירוע חסרת-תקדים:

התקרב אל גשר-אלנבי שעל הירדן קבוצה של כמאה אנשים. בראשם הלכו שלושה. פאהד קואסמה ומוחמד מילחם לבשו חליפות וענדו עניבות. למרות החום הרב (31 מעלות) הקאדי של חברון לבש את גלימתו האפורה.

מן המערב, מכיוון ירושלים, התקבחה באותו הזמן אל אותו הגשר קבוצה אחרת. בראשה צעדו נציגיהם של תנועות-השלום בישראל ואשתו של מוחמד מילחם, ניהאד, אם עשרת ילדיו. אשתו של קואסמה לא יכלה לבוא. ביגלל העוצר שהיה מוטל על עירה, חברון.

בפי שתי הקבוצות היו סיסמות דומות: למען השלום בין שני העמים, נגד גירוש השלושה.

שיחת-טלפון

לארץ

תהליכה כפולה זו לא אירעה בימיקרה. היא תואמה מראש.

ביום הראשון צילצל הטלפון בביתו של האלוף (מיל) מתי פלד, יו"ר המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני. היתה זאת שיחה מארצות-הברית. אישיות אמריקאית, הפועלת למען השלום הישראלי-פלסטיני, העבירה לפלד את הידיעה על כוננת המגורשים לערוך מיצעד סימלי אל הגשר, ואת בקשת המגורשים שאנשי השלום בישראל יערכו תהלוכה דומה.

פלד לא תמה על הבקשה. מזה שנים קיים שיתוף-פעולה של קואסמה, מילחם ואחרים עם כוחות-שלום ישראליים. קואסמה, אחד המתונים והאחראיים ביותר בקרב המנהיגים בגדה, תומך בגלוי ברעיון של דו-קיום ישראלי-פלסטיני בשתי מדינות לאומיות - ישראל ופלסטין. את דעתו זו השמיע בלי היסוס בעצרות משורפות ובפעולות מדיניות אחרות.

היה זה קואסמה שהומין בשעתו את ראשי שלי לעירו, כדי למחות על עקירת

אמירוח: קואסמה, הקאדי ומילחם באים אל הגשר בראש ההפגנה

בעשר בבוקר יצאה ההפגנה, שבה השתתפו כמאה אנשי-ציבור, מרצים באוניברסיטה וסטודנטים, לעבר הגשר. ברגע האחרון כימעט אירעה תקלה: במקום הופיע בשיר בגותי, עסקן קומוניסטי ידוע בגדה, ותבע מניהאד מילחם לנטוש את ההפגנה ולסור מיד אל מישבדה של הפרקליטה והעסקנית הקומוניסטית, פליציה לאנגר. היה זה ניסיון גלוי לפגוע בהפגנה, שבה היו הקומוניסטים מיעוט קטן.

האשה הערבית סירבה להענות לבקשה, והשיירה יצאה אל הגשר.

היא נעצרה כשני קילומטרים לפני הגשר על-ידי מחסום של חיילים ושוטרים. סרן ממישרד דובר-צה"ל הגיש להם פקודת בכתב, של מושל האיזור שסגר את הציור לתנועה, ושאסר גם את הגישה ברגל.

„חתיכת

חרא!“

המפגינים לא רצו בעימות אלים, עצרו במקום וערכו עצרת-זוטא. ניהאד מילחם נשאה נאום נרגש בערבית, שבו הודתה לכוחות-השלום הישראליים ותמכה בשלום בין שני העמים. נערה ערב ביה תירגמה את דבריה לעברית.

לפתע הופיע מולן שוטר משופם, כשר כולו שופע שינאה, והחל דוחף את המפגינים, ובעיקר את המפגינות הערביות ואת אשתו של מילחם. הרוחות התלהטו מייד, וכמה מן הנוכחים עצרו את השוטר בכוח. „חתיכת חרא!“ צעק עליו, בזעם, אחד המפגינים היהודיים, מרצה מכובד באוניברסיטה העברית.

בעל-השפם התרתה, הוא נטש את הנישים, שם את ידיו על המרצה וצעק: „אתה עצור!“

מייד החלה התכתשות. המפגינים, ובייחוד ראשם חברייהכנסת אורי אבנרי וצירלי ביטון, עברו את המחסום, תוך כדי דחיפת ומהלומות, כשהשוטר המשולהב אוחז בזרועו של אבנרי ומנסה לגררו אחריה, וחיללים חמושים ברובים חוסמים את הדרך בגופם.

מה אתה רוצה?“ שאל מתי פלד את השוטר האלים.

כדי שההפגנה המתוכננת לא תשא כל אופי מיפלגתי, מסר פלד, שהוא גם חבר הנהלת שלי, את היוזמה לוועד הציבורי נגד ההתנחלות בחברון, שהוקם לפני כמה חודשים. בוועד זה חברים כמה גופים, ביניהם המועצה הישראלית למען השלום הישראלי-פלסטיני, הוועד למען שלום צודק בין ישראל והארצות הבריות, גוש נאמני-השלום, ועוד.

הגפנים בידי הפורעים של קריית-ארבע, שלי העבירה את היוזמה לתנועת שלום עכשיו. קואסמה עמד לנאום לפני המפגינים הישראליים, להביע להם את תודתו והערכתו, אך הדבר נמנע ממנו בכוח על-ידי המימשל הצבאי.

מילחם, ראש עיריית חלחול, הוא בעל דיעות דומות, וגם הוא קיבל פעמים רבות מישלחות ישראליות ושיתף עימן פעולה.

שוטר דוחף את אורי אבנרי בהחלח ההתכתשות שאעבר למחסום